

บทบรรณาธิการ

ประเด็นว่าด้วยการศึกษา การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมได้กลายเป็นวาระแห่งชาติ และเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาไปสู่ความเป็น “ประเทศไทย 4.0” หรือที่มักเรียกกันติดปากว่า Thailand 4.0 อันที่จริง สารสำคัญของการพัฒนาประเทศให้ดำรงอยู่ในสังคมยุคดิจิทัล อาจจะไม่ใช้การกำหนดเป้าหมายเพื่อให้ก้าวพ้นกับดักทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่น่าจะเป็นเป้าหมายของการพัฒนาศักยภาพของคนไทย โดยเฉพาะเยาวชนไทย ให้ข้ามพ้นกับดักทางความรู้และการแสดงความคิดที่ขีดกรอบจำกัดตัวเอง ให้พัฒนาไปสู่การสร้างความรู้ ความคิดใหม่โดยที่ไม่หลงลืมรากเหง้าพื้นฐานของสังคมตัวเอง

บทความวิจัยและบทความวิชาการที่คัดสรรมานำเสนอในวารสารฉบับนี้ เป็นการผสมผสานกันระหว่างการนำความรู้เดิมมาตีความและนำมาวิเคราะห์ใหม่ กับการสร้างความรู้ใหม่ให้กับความรู้เดิม

บทความเรื่อง *แนวคิดการหล่อหลอมเด็กต่างวัฒนธรรมระหว่างญี่ปุ่นกับอเมริกัน* ของ วรินทร์ ววงค์ และบทความเรื่อง *การพัฒนาเกมประกอบการเรียนรู้เรื่อง อิเหนา ตอนศึกกะหมัง กุหนิง* โดยภาณุวัฒน์ ศิริกันและพงษ์พิพัฒน์ สายทอง บทความแรกแสดงให้เห็นการนำความคิดเดิมที่นำมาใช้ใหม่เพื่อทำความเข้าใจอุดมการณ์ทางสังคมระหว่างญี่ปุ่นกับอเมริกันที่ใช้หล่อหลอมเยาวชนของตน ส่วนบทความที่สองก็เป็นการพัฒนาสื่อประกอบการเรียนรู้จากตัวบทเดิมอย่างวรรณกรรมไทยเรื่องอิเหนามาเป็นเกมที่มีรูปแบบกิจกรรมเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

การใช้ความคิดเชิงวิพากษ์ในการวิเคราะห์ตัวบท ไม่ว่าจะป็นวรรณกรรมไทยจากบทความเรื่อง *ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต: วรรณกรรมสังคมนิยม(มหัศจรรย์?) ในยุค “ทุนนิยมใหม่”* ของ รชฏ นุเสน ตัวบทภาษาที่ซับซ้อน ครอบคลุม วิเคราะห์หมโนทัศน์อุปลักษณ์ในบทความเรื่อง *The Critical Study of the WOMEN ARE ANIMALS Conceptual Metaphor in Thai* หรือตัวบทวรรณกรรมของญี่ปุ่นในบทความเรื่อง *An Ecocritical Reading of Hayao Miyazaki's Nausicaa of the Valley of the Wind: Territory, Toxicity, and Animals* ของ Phacharawan Boonpromkul ก็ยิ่งตอกย้ำมิติด้านความคิดและทางสังคมที่สัมพันธ์กัน ส่วนบทความเรื่อง *การแปรการใช้ศัพท์ในภาษาไทยดำของคนสามระดับอายุ* ของสุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ ทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของรุ่นอายุที่ปรากฏในการใช้ภาษา ในบทความนี้คือ ภาษาไทยดำ ซึ่งก็นับว่าเป็นปรากฏการณ์ปกติของภาษาที่ยังมีชีวิตอยู่ ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของผู้ใช้ภาษา

บทความทั้งหลายนี้น่าจะชวนจุดประกายความคิดให้แก่ผู้อ่านได้บ้าง ไม่มากก็น้อย
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านจะได้ผลิตผลงานใหม่ๆ มาตีพิมพ์ วารสารศิลปศาสตร์อินดิเปิดพื้นที่
ให้เกิดการสร้างความคิด ความรู้ และการถกเถียงทางปัญญาเพื่อพัฒนาคนไทยไปสู่ยุค 4.0

ด้วยความเคารพ
จันทิมา อังคพณิชกิจ